

DE KLEWANG

No. 18

WEEKBLAD VOOR DE
TROEPEN OP SUMATRA

Uitgave:

Dienst voor Leger-
contacten Medan

Redactie
Administratie

Troepencommando
Serdangweg
Telefoon: Mili 24.

't Is mogelijk:

3-15 RI

NA DRIE JAAR TROPENDIENST TOCH EEN DRIEDAAGS FEEST

Dat men een eenmaal voor ogen gesteld doel op grootscheepse wijze weet te bereiken, bewijst het „overschotjes bataljon”, 3-15 RI, op verschillende wijze. Dat zij het presteren een groot gebied veilig te stellen, is een feit waar de jongens het zelf zelden over hebben. Des te meer is er overlegd en gezweet om het herdenkingsfeest, dat het eenjarig bestaan van het bataljon en tevens het driejarig verblijf in de tropen zou inhouden, te doen slagen. Natuurlijk een driedaags feest opdat iedereen mee zou kunnen doen! De verwachtingen zijn niet beschaamd. Hoe kan het ook: woord en daad zijn bij 3-15 RI. één begrip!

Onderscheiding

In de vroege ochtend van de 2e Mei stroomde op de eerste feestdag het voetbalveld te Tandjong Pura reeds vol met belangstellenden; door de inheemse bevolking met de nieuwsgierigheid van „wat zijn ze nou weer van plan” en door de „zwerfers” met een gemoeidelijkheid die hun eigen is en waarmee ze altijd de grootste dingen verstouwen kunnen. Dan door vele hoge gasten, want na de vlaggenparade zou een korte plechtigheid plaatsvinden. Voor het front van twee opgestelde erepelotons werd door generaal P. Scholten aan de oud-militie soldaat A.M. van der Veen het bij Koninklijk Besluit toegekende „Kruis van Verdienste” uitgereikt. Soldaat van der Veen heeft in de nacht van 13 op 14 Maart 1942 zich bijzonder onderscheiden door, -nadat de troepen zich door overmacht zagen genoodzaakt uit de opstelling te Porsea terug te trekken, - een zwaar gewonde soldaat geheel alleen veilig te stellen en door het hem onbekende en vijandelijke terrein naar het twintig kilometer verder gelegen zendelingshospitaal te brengen, aan welke handeling de soldaat ongetwijfeld zijn leven aan heeft te danken.

Na de uitreiking richtte generaal Scholten zich tot de gedecoreerde (die thans alhier op de Oostkust als employé-planter bij de Deli my werkzaam is), en tot de talloze belangstellenden, waaronder wij o.m. opmerkten: de ondercommandant van het territorium, verscheidene hoofd-officiëren, de assistent-resident H.L. Morré; de heer Spoor, voorzitter van de D.P.V., ir. F. R. Kramer van de Deli my, waarvan velen met hun respectievelijke dames.

De generaal memoreerde de verdienstelijke eigenschappen — volharding, moed en mensenliefde — waarvan de soldaat van der Veen zo uitstekend blijk heeft gegeven en verklaarde dat de gemeenschap trots mag zijn een dergelijk persoon in het midden te hebben.

Spelmoment bij de volleybal wedstrijd van 3-15 RI, welke op hoog peil stond. De 3e cie won overtuigend met 21-14 van de 1ste cie.

Hierna vond tot besluit van de plechtigheid een défilé plaats van de jongens van 3-15 RI. voor de gedecoreerde en de generaal.

Het feest

Luitenant-Kolonel H. A. W. Rutgers, commandant van 3-15 RI. opende de feestelijkheden met een geestige speech en dankte daarbij de maatschappijen die dit driedaagse feest

door financiële ondersteuning mogelijk hadden gemaakt.

Vervolgens défileerden de „sportsmen” (op een wijze die deed denken aan de opmars der gladiatoren uit vroeger tijden) voor het publiek. Het begon met de finale van het voetbal-tournooi, waarbij de 3e cie na een moeizame strijd van de staf wist te winnen met 5-2. De uitdrukking „gladiatoren” is niet misplaatst, want al direct moest de generaal, die de aftrap verrichtte en de fotografen, die dit ontroerende moment wilden vereeuwigen, in grote haast het speelveld verlaten. 't Zijn van die knoerharde lui, die 3-15-ers.

De meest uiteenlopende wedstrijden werden op deze dag gehouden. Volleybal, boksen, touwtrekken en een „rampokwedstrijd” (voor welker beschrijving wij naar een andere pagina verwijzen), werden in vlot tempo afgehandeld. De broeders van de 3e cie wisten de meeste prijzen in de wacht te slepen.

De gezamenlijke maaltijd, die des avonds in de Metco bioscoop werd gehouden, zal de deelnemers eveneens nog lang heugen. Zelden hebben wij zo'n gezellig feest meegemaakt. Trouwens, iedereen droeg tot de gezelligheid bij. Wij denken aan de zeven gangen (werk van korporaal Gerard Zwaan en andere koks), aan de organisatie die als een bus klopte, het bandje van de inlichtingendienst D.P.V. en de velen die zich geroepen voelden hun toon- en toneelkunsten vlotweg uit te dragen. Dan te be-

Lees verder pagina 2

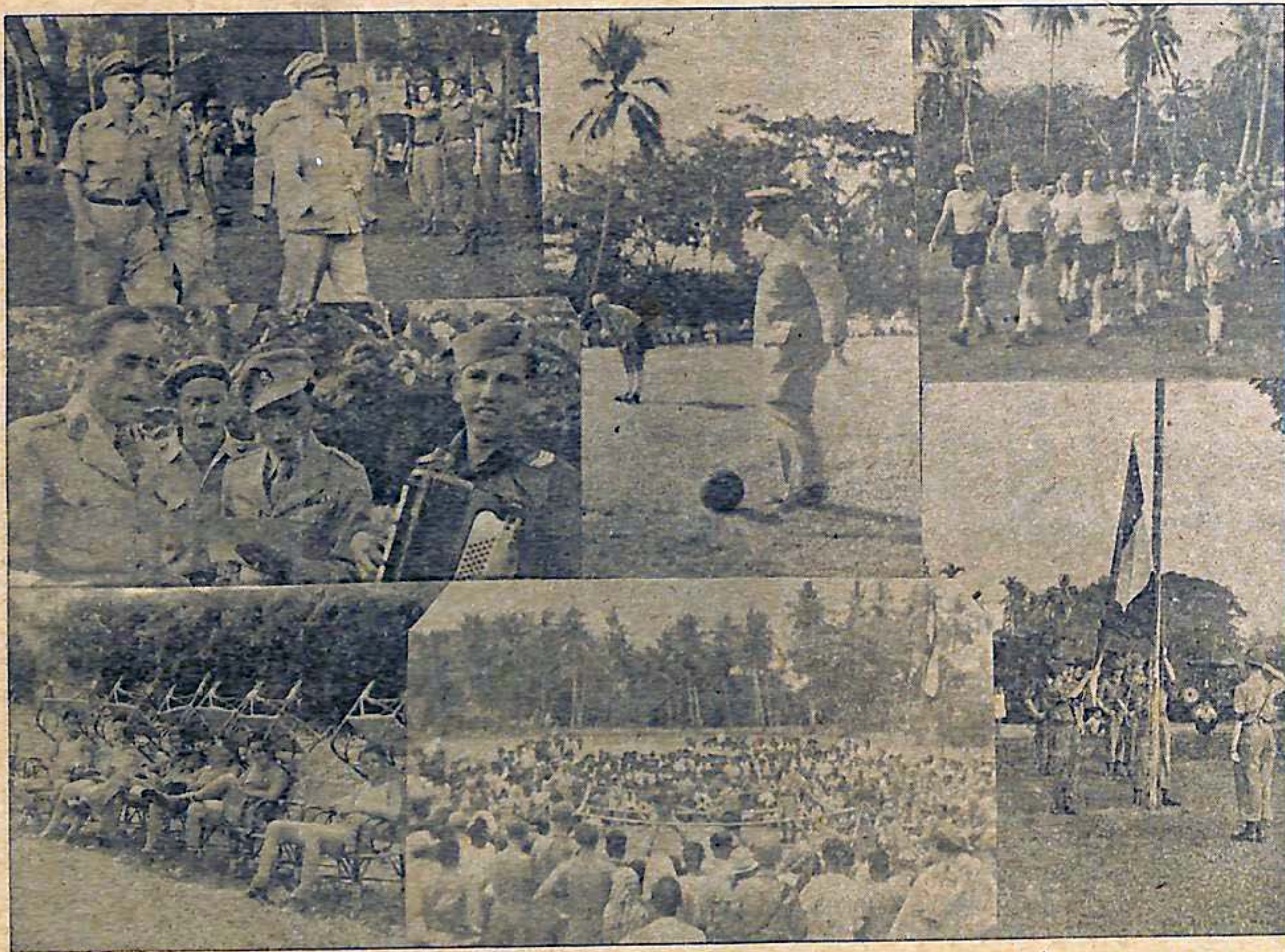
WELKOM!

Donderdag 5 Mei zetten de jongens van het 424ste bataljon, kersvers uit Holland gekomen, voet aan wal te Belawan.

Daarmee luidt voor hen een nieuw tijdperk in, waarin zij naar beste vermogen zullen meewerken aan de verdere opbouw van dit land, zoals zovelen reeds voor hen gedaan hebben.

De jongens zelf hebben een voor-spoedige reis gehad en van hun eerste indrukken in dit land waren zij vol lof. Volgende week komen wij in een reportage hierop uitvoerig terug. De lezerskring en de redactie van de „Klewang” sluiten zich aan bij het welkomstwoord dat generaal P. Scholten tot hen richtte, wensen de „baru's” het beste in de tijd dat zij op Sumatra's Oostkust of elders in Indonesië verblijven en onderschrijven nog eens feit: „weet dat jullie bij ons -ouderen- altijd voor hulp kunt aankloppen”.

F
L
I
T
S
E
N

3-15 RI vierde feest: Het eenjarig bestaan van het Bataljon werd gevierd, terwijl vele leden van dit onderdeel tevens hun driejarig verblijf in Indonesië herdachten. V.l.n.r.: generaal P. Scholten inspecteert de troepen; de generaal schijnt vroeger linksbuiten te hebben gespeeld, geoordeeld naar de aftrap in de voetbalwedstrijd tussen 3e cie en staf (5-2); opmars der sportslieden o.l.v. smi Rouwen-daal; zo nu en dan pakt de fourier Jaap Walse uit Arnhem zijn trekplano en vol overgave wordt dan elke keer begonnen met het bataljonslied; praktisch en eenvoudig is het maken van een zonnescerm; grote belangstelling tijdens de bokswedstrijden; een sectie R.P. bij de vlaggenparade.

Het is een bekendstaand feit, dat Nederland de bewondering van de gehele wereld heeft afgedwongen door de wijze waarop het land zich, na de impasse waarin het door jarenlange bezetting was geraakt, heeft omhooggewerkt. Nederland doet van zich spreken en hiermede bedoelen wij nu eens niet door de buitenlandse politiek. De „New York Herald Tribune,” een blad, waarmede de gehele redactie van de Klewang kan worden ingepakt, bevatte laatst een aan Nederland gewijd deel van maar even acht pagina's. Verschillende Amerikanen, die Nederland en de Nederlanders kennen, hebben deze pagina's volgeschreven en boven het voornaamste artikel stond de „headline”: „Holland, dat nu goed op weg is naar herstel, gaat een enorme voorspoed tegemoet”.

Wel, vrienden, dat doet ons deugd. Wij hopen het mee te maken. ** Inderdaad gaat Nederland enorm vooruit en wij vertellen u steeds van de nieuwe vorderingen op alle gebied, doch de eerlijkheid gebiedt ons u ook te vertellen van rampzalige digen. Zo hoorden wij dat één van onze geliefde bierbrouwerijen ter ziele is. Volkomen wèg, soedah habis. In Amsterdam stond dan de bierbrouwerij van Van Vollenhoven. Hij stond daar sinds 1733 en nu heeft de directie besloten de zaak stop te zetten. Het ging de laatste negen maanden al slecht met de zaken en eigenlijk dateerde de achteruitgang al van de laatste tien jaar. Voor verbetering en modernisering van het bedrijf waren geen zilverlingen aanwezig en de verschuiving van het fustbier naar het flessenbier deed de das om. De aandelen raakten langzamerhand al in handen van de grote broers Heineken's en Amstel en deze zullen de lopende zaken nu verder afhandelen. Tweehonderd-en-tachtig man zijn de dupe..... ** Wij vertelden u laatst, dat de 17-jarige Haagse scho-

lier Hans Roozen, die zich bijzonder interesseert voor de geschiedenis van de ark van Noach, zich zou aansluiten bij de expeditie van de Amerikaanse archaeoloog Smith, die een onderzoek wil instellen naar de resten van de arke Noachs. Thans heeft deze jonge Nederlander een gezelschap gekregen en wel de 20-jarige theologisch student R.B. Noorbergen. Beiden zullen zich half Juni naar Istanboel begeven, waar zij zich zullen aansluiten bij de Engelsen en Amerikanen. De berg Ararat, waar de ark nog zou liggen, wordt met behulp van muilezels beklommen, terwijl een Turkse boer als gids zal fungeren. Naar uit documenten van de heer Noorbergen zou blijken, moet de ark zich op de zuidelijke helft van de berg bevinden, namelijk op de Turks-Russische-Iraanse grens. Wanneer inderdaad resten van een ark worden gevonden, is hiermede het zondvloedverhaal bewezen of men heeft te doen met bedriegelijke voorlichters, waarmede wij dan de schrijvers der bronnen bedoelen die mede aanleiding tot deze expeditie waren. Zoals u bekend is, hebben de Russen bezwaar gemaakt tegen deze expeditie, welke zij een verkapt spionage-tocht noemen. ** Nu wij toch in het verleden graven: Wie van onze Friese lezers weet precies hoe oud Franeker is? De historici zijn het er namelijk niet geheel over eens wanneer Franeker, een van de elf Friese steden, haar stadsrechten kreeg. Wel zijn zij het er over eens, dat dit nu wel meer dan 750 jaar geleden is gebeurd, zodat het stadsbestuur de tijd gekomen acht om een feestje te maken. Franeker heeft lange tijd de stempel op Fries-

land gedrukt. Het was in de loop der eeuwen het centrum van het culturele en economische leven in Noord-Friesland. Hier stond ook eens de Friese academie. En wie kent Franeker niet als de Friese kaasstad? Nog meer bijzonderheden, gij vrije Friezen? Werd Franeker niet wereldvermaard doordat een eenvoudige wolkamer, Eise Eisenga, in 1790 een planetarium vervaardigde? Wel, Franeker gaat dus het 750-jarig stadsbestaan vieren, en wij verblijden ons met de blijen..... ** Oh, nog iets voor u, Friezen. Wij kennen eigenlijk in Nederland maar één taal, leerden we op school en dat is de Friese taal. Het Nederlands zou een dialect zijn. Goed, laten we het daar niet over hebben, maar interessant is misschien, dat tot buitengewoon hoogleraar in de FRIESE taal en letterkunde aan de Vrije Universiteit te Amsterdam is benoemd: dr. Fokkema uit Leeuwarden. Juist..... dokter Fokkema. Dus u kent 'm...? ** Nu wij toch oude koeien uit de sloot halen en ook met jubilea e.d. bezig zijn, mogen we niet onvermeld laten, dat de Nederlandse Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunde op 22 October a.s. honderd jaar oud is. Ja, da's oud, dat ben ik met u eens. Maar het grappige is, dat allerwege in Nederland onze weledelzeergeleerde pillen dit feest in Amsterdam willen gaan vieren in de tweede week van Juli. Zij vonden in de statistieken dat „Juli de gezondste maand is” en dat zij er dus dan het beste konden uitknippen om een feestje te maken. Of Amsterdam dan wel de gezondste stad is, vermelden de statistieken niet, maar er is maar één Mokum, nietwaar? ** Nederland schijnt, na de griep-misère, overigens toch wel gezond te zijn. Is er niet een spreekwoord dat iedere dag één haring de dokter uit huis houdt? Welnu, onze haringexporteurs hebben 30.000 vaten haring, welke waren overgebleven van de vangst van 1948, aan Rusland verkocht en dit feit stemt tot grote tevredenheid omdat dit reeds de derde maal sedert 1946 is, dat haring aan Rusland werd verkocht. Neen, vrienden, er zit heus geen luchtje aan, hoe dan ook. Nederland verkoopt zijn obat, is tevreden, de doktoren gaan feestvieren en de Russen schui-

POST !

Vlieg- en postschema Nederland en Indonesië:
Vertrek Amsterdam: Maandag (passagiers), Donderdag (post) en Zaterdag (post en passagiers) — Aankomst Batavia: Donderdag, Zondag en Dinsdag telkens te 08.15 uur Javatijd.
Vertrek Batavia: Maandag (passagiers), Woensdag (post) en Vrijdag (post en passagiers), telkens om 22.00 uur Javatijd — aankomst Amsterdam: Woensdag, Vrijdag en Zondag, telkens om 17.45 uur Ned. tijd.

ven haringen achter de kiezen in plaats van kaviaar. Oh wat zijn wij heden blij..... ** Nederlanders kunnen overigens rare lieden zijn, dat zult ge met kroniekschrijver eens zijn, nietwaar? Bij Bostel branden, door onbekende oorzaak, tien hectaren heide weg en de politie zoekt naarstig naar de oorzaak van deze brand en te Ede stak men 200 hectaren heide in de brand en hier noemden experts dit een remedie om de heide 'n verjongingskuur te doen ondergaan. Wij helpen u uit de droom: De laatste jaren vertoonden grote heidevelden rondom Ede een steeds verder teruglopende bloei. De heidestruiken waren te oud geworden en daarom is het, dat men besloot de heidevelden af te branden, zodat nieuw leven kan ontkiemen. Zo ziet men weer, dat vele dingen in het leven dikwerf tegenstrijdig schijnen en het in wezen toch niet zijn. ** Voor onze dameslezers en voor onze kappers is het volgende interessant: Rotterdam heeft op 26 April de primeur van Nederland gehad op kappersgebied. Voor de eerste maal is in Nederland, Rotterdam, een modeshow van kapsels geweest zoals deze geregeld in Parijs worden gehouden. Aan deze show, georganiseerd door de Stichting Technische Club in het Kappersbedrijf, ging een wedstrijd vooraf, waaraan door vertegenwoordigers uit zeven gemeenten werd deelgenomen. Voor deze wedstrijd en show was een enorme belangstelling. (Kort haar, de z.g. short wave, maakt thans voor de dames furore. De heren dragen tegenwoordig dus het haar evenlang als de dames en..... niet allemaal natuurlijk, stil maar, zitten bijna evenlang bij de kapper als de dames...).

Tot slot enkele distributieberichten in vogelvlucht: Met ingang van 22 April is het vleesrantsoen van 250 op 200 gram per week per persoon teruggebracht. Deze week worden er weer Spaanse en Zuid-Afrikaanse sinaasappelen gegeten door jong en oud. De huismoeders konden voor elke 100 gram vlees ook 125 gram vetspek krijgen, zodat menig moedertje huiswaarts keerde met een lap(je) kinnebak, terwijl alle leverworstsoorten, leverkaas, bloedworst, tongenworst waarin, in tegenstelling met voorheen, spek mocht worden verwerkt, van de bon zijn.

Stelt u zich voor, gij lekkerbekken in de Oost, worst voor 19 tot 25 cent per 100 gram. „Slager, geef mij maar voor satu rupiah.....” **

Vrienden, ik eindig deze kroniek. Er wacht mij een heerlijke boterham met pindakaas..... Van hetzelfde en tot volgende week. ***

3-15 VIERT FEEST

Vervolg van pagina 1

denken dat er drie van zulke maaltijden plaats hebben gevonden met elk ongeveer tweehonderd eetlustigen!

Dinsdag vonden onder groote animo de atletiekwedstrijden plaats, welke, evenals de andere sportwedstrijden, onder leiding stonden van de sport-officier s.m.i. Rouwendaal. De organisatie van het geheel berustte bij de elt. H.M. Reynders, die alles gesmeerd wist doen te verlopen. Woensdag hadden de schietwedstrijden plaats.

3-15 RI weet wat feesten is, dat dient gezegd!

R. L. M.

Tijdens de feestelijkheden van 3-15 RI

Generaal-Majoor P. Scholten reikt het „Kruis van Verdienste” uit aan de oudsoldaat A. M. van der Veen, die in 1942 op de Oostkust op heldhaftige wijze een kameraad van een wisse dood wist te redden.

KONINGINNEDAG in het garnizoen Medan

Feestvreugde culmineerde zich in geslaagde sportdemonstraties

Het was de wens van Hare Majesteit Koningin Juliana, dat haar verjaardag op sobere wijze zou worden gevierd. Het garnizoen Medan heeft deze wens zeer zeker geëerbiedigd en de organisatoren der festiviteiten hebben het zwaartepunt der viering doen vallen op sportontmoetingen. Vrijwel elke tak van sport werd op deze feestdag beoefend. Sportliefhebbers en sportbeoefenaars hebben zodoende een bijzonder prettige dag beleefd en voor uw verslaggever was het een genoegen om bij de diverse onderdelen de zwetende goë-gemeente aan „de slag” te zien.

Vlaggenparade

Des morgens om half acht vond in de veste van het troependetachment stafkwartier van het territoriaal-commando te Medan een vlaggenparade plaats welke, ter gelegenheid van de verjaardag van H.M. Koningin Juliana, een speciaal karakter droeg. Deze vlaggenparade werd bijgewoond door de territoriaal tevens troepen-commandant Noord-Sumatra, generaal-majoor P. Scholten die vergezeld was van zijn echtgenote, voorts gaven verschillende stafofficiërs en hoofden van dienst waarvan velen met hunne echtgenootstafofficiërs en hoofden van dienst, ten van hun belangstelling bleek. Terwijl de geweren door de manschappen van het troependetachment werden gepresenteerd, werd de vlag plechtig in top gehesen, waarna generaal-majoor Scholten zich voor de troep plaatste en de dagorder bekend maakte van de opperbevelhebber van Zee-, Land- en Luchtmacht in Indonesië, de Hoge Vertegenwoordiger van de Kroon, dr. L.J.M. B e e l, (waarvan de tekst elders is afgedrukt. Red.). Generaal Scholten besloot de voorlezing met de aanwezigen te verzoeken een driewerf hoera aan te heffen voor de jarige Vorstin. Vervolgens werd de dagorder voor het maleissprekende gedeelte van het personeel voorgelezen door een Indonesische sergeant.

Zangaubade

Na de vlaggenparade, welke onder lei-

ding stond van den commandant troependetachment, kapitein N.F. Duyster, verzamelden de aanwezigen zich in de gezellige cantine: „Het roeibootje”, waar verversingen werden aangeboden en de manschappen een pakje tabak en versnaperingen werd uitgereikt. Uw verslagman maakte hierop geen uitzondering en met de onvermijdelijke chewing-gum achter de kiezen, besteeg hij wederom zijn wankel motor-bedjah en stoomde naar de Esplanade, waar omstreeks acht uur reeds zeventien duizend Medanse schoolkinderen van 34 scholen zich in voorbeeldige slagorde hadden opgesteld om hulde te brengen aan hun Koningin. Stelt u zich het bonte tafereel voor van duizenden wachtende schoolkinderen met hun negara- en roodwit-blauw vlaggetjes, bloemen, kransen en zelfgemaakte huldeblijken en versieringen die zij straks, na de plechtigheid van de vlaggenparade als huldeblijk zouden neerleggen aan de voet der 3-armige huldezuil. Tamboers en hoornblazers van het garnizoen Medan (die een pluim verdienen voor hun soldatesk optreden!) kondigden de vlaggenparade aan en door twee padvinders werd de tricolore aan de vlaggenmast gehesen, waarna vrijwel onmiddellijk de beachmaster de namen van de scholen afriep welke in voorbeeldige orde langs de voeten van het monument marcherend, hier de bloemenhulde brachten. En zo marcheerden de leerlingetjes van Nederlandse-, Indonesische-, Chinese-, Indiase scholen in bonte verscheidenheid

Aan de Wilhelminastraat te Medan werden volksspelen gehouden waar iedereen aan mee kon doen en waarbij aardige prijzen beschikbaar werden gesteld.

voorbij. Toen alle scholen aan deze hulde hadden deelgenomen, waren de drie voeten van het Julianamument als bedolven onder bloemen en kransen, waarbij bloemstukken waren, die door drie of meer leerlingen naar de Esplanade waren gedragen.

Voorts werd front gemaakt naar de dr. Cremerweg, waar de autoriteiten en het publiek plaats hadden genomen. Hier noteerden wij o.m. de Wali Negara, dr. Tengku Mansoer met zijn echtgenote, generaal-majoor P. Scholten en mevrouw Scholten, de commissaris der Kroon, dr. M. Brouwer en mevrouw Brouwer, de voorzitter van het Oranje comité, plaatselijk commandant luitenant-kolonel J.A.H.J. van Aarsen en vele andere militaire en burger autoriteiten. Terwijl de schoolkinderen juichten en haar vlaggetjes zwaaiden, beklom de heer van der Molen, de dirigent van het duizendkellig-zangaubade-koor, zijn hoge staanplaats, bestaande uit twee tafels. Uw verslaggever gaf een lief ding als hij hierbij de gedachten kon raden van autoriteiten, publiek en minstens zijn maandsalaris voor de gedachten van de sportieve dirigent. De tafels „hielden” het en de aandacht werd gevraagd voor het gezang van de duizenden jonge kinderen die het eerste couplet van het Wilhelmus en hierna het eerste couplet van het Negaralied zongen. Hun jonge stemmen schalden als een hulde over Esplanade en verder. Als een hulde, maar tevens als een blijk van eensgezindheid, zoals de jeugd eensgezind kan zijn, doordat zij geen problemen kent. Hoe heerlijk is het dan jong te zijn, zo dacht uw correspondent, terwijl hij het défilé gadesloeg van de zangertjes en zangers voor de autoriteiten. Ja, dan kun je ook, zoals zovele schoolkinderetjes, je schoenen heerlijk uittrekken, in de hand nemen en er geestdriftig mede naar een staatshoofd en naar een generaal wuiven...

In de Hospitalen

Zoals op alle feestdagen en hoogtijdagen, zorgde het comité vervangende familieleden ook op deze dag

dat de zieken en gewonden in de hospitalen en ziekenhuizen in de algemene feestvreugde konden delen. Dagelijks zijn de dames van dit comité, wier werk het is om de patiënten het gemis van het bezoek van familieleden zo mogelijk te vergoeden, in de hospitalen te vinden. Deze dames brengen de patiënten lectuur, versnaperingen, trachten alles te doen wat moeder of familieleden, zo zij hier waren, zouden doen en op hoogtijdagen zorgen zij nog eens voor extra verzorging en verrassing. Zo werden de patiënten in het gehele territorium verrast met sigaretten en versnaperingen, hetgeen zeer op prijs werd gesteld. Een aandeel in dit alles had ook het Oranje comité en al weten wij, dat de dames hun werk in liefde en dus naamloos wensen te doen, op deze plaatst willen wij niet nalaten, namens de patiënten van alle hospitalen en ziekenhuizen, de leden van dit sympathieke comité hartelijk dank te zeggen voor hetgeen zij steeds deden voor de jongens, nu wederom hebben gedaan en ongetwijfeld nog zullen doen.

De avond

Des avonds vond er in een eivolle A.M.V.J.-club, evenals in de Witte Sociëteit, een zeer geanimeerd bijeenzijn plaats. Er waren stoelen en tafels te kort, trouwens, men kwam bijna ruimte te kort. De restaurants, eethuizen, bioscopen, trouwens alle openbare en niet-openbare amusements- en zitgelegenheden, hadden geen klagen wat clientèle betreft. Hô, deze zin is misschien te enthousiast neergeschreven. Wij moeten een kleine reparatie hieraan uitvoeren, helaas. Alhoewel er van Zaterdag op Zondag géén avondklok was, zagen enkele etablissementen zich gehoozdaakte de bezoekers al te vroegtijdig te doen besluiten af te rekenen en te „eclipsen”, aangezien door verschillende lieden wel enigszins al te enthousiast feest werd gevierd en de schade in de volgende uren wellicht de batige saldi zouden overtreffen. Ook de restaurateurs vierten gaarne feest, doch er komen nog meer feesten en glaswerk is altijd nodig... en nog steeds duur. Zo toerde uw verslaggever dus aan het eind van deze avond langs Medans dreven, bewonderde de verschillende fantastisch mooie verlichtingen, zoals in de sprookjesachtige tuin van de woning van den Wali Negara, de ambtswoning van den commissaris van de Kroon, de gebouwen die door float-light in een zee van licht stonden, reed behoedzaam langs de uitbundige vuilnisbakken op de rijweg Kesawan, die op onverklaarbare wijze telkenmale uit de motregen opdoken en hoorde het klaterend feestgeluid uit de clubs en andere toevluchtsoorden.

Duizenden schoolkinderen brachten op Koninginnedag een zang- en bloemenhulde te Medan.

Medan vierde feest en hoe.....

Duizenden opgewekte kinderen, padvindsters, een fluitorkest met pittige muziek, ons tamboers-en pijperskorps, glunderende toeschouwers en op de achtergrond, al warm beschenen door zon de bloemenhulde. Het was feest.....

DAGORDER

Oppebevelhebber van Zee-
Land- en Luchtstrijdkrachten in
Indonesië

De hoge vertegenwoordiger van
de Kroon, dr. L. J. M. B e e l

„Als oppebevelhebber van Zee-, Land- en Luchtstrijdkrachten in Indonesië wil ik mij op deze eerste verjaardag, die Koningin Juliana na haar inhuldiging viert, in deze dagorder tot u richten. Allereerst nodig ik u uit, om met mij te hernieuwen de beloften van trouw en aanhankelijkheid aan onze Koningin en haar Huis. Laten wij ons voornemen, steeds onze plicht indachtig te zijn, zoals het huis van Oranje op voorbeeldige wijze ons daarin steeds is voorgegaan.

Nog vers ligt in ons geheugen de plechtige inhuldiging van Koningin Juliana en als vanzelf gaan onze gedachten daarbij tevens terug naar haar koninklijke voorganger, Prinses Wilhelmina. Tijdens haar bewind gedurende 50 jaren gaf zij bij voortdurend blijc zich bewust te zijn, dat zij Koningin was bij de gratie Gods en putte zij uit die overtuiging de kracht om ons volk voor te gaan, ook, ja juist, in zijn moeilijkste perioden en in zijn meest donkere uren.

Zij die getuigen mochten zijn, op welke wijze Koningin Juliana de eed van trouw bij haar inhuldiging aflegde, hebben ervaren, dat ook zij zich ten volle bewust is, dat slechts met Godes hulp het Koningschap zegenrijk kan zijn.

Op deze verjaardag gaan onze gedachten tevens uit naar onze Koningin als echtgenote en moeder en spreken wij de hoop uit, dat zij nog zeer vele jaren gelukkig en voorspoedig verenigd moge zijn met allen, die haar dierbaar zijn. Koningin Juliana moge zich gesteerd voelen op deze dag in ons aller bede, dat haar ook in haar gezin zegen ten deel moge vallen. Zo zij 30 April voortaan de dag, waarop wij tot in lengte van jaren op bijzondere wijze uiting geven aan onze verknogtheid aan het Oranjehuis en aan de draagster der Kroon, Koningin Juliana.

Leve de Koningin !”

Kleine aanmoediging:

RAMPOK BAL!

Bij de gehouden feestelijkheden van 3-15 RI waren wij getuige van een wedstrijd „rampokbal” Reuze aardig spel en zeker voor de toeschouwers... Dit spel bezit een eigen sfeer en daarom zullen wij er eens iets meer over vertellen en we voorspellen dat dit spel nog een grote opgang krijgt. Snelheid en behendigheid is een eerste vereiste. Het heeft iets gemeen met rugby, maar de diverse lastige spelregels en vakverdelingen in het veld zijn hierin niet opgenomen. De spelers stellen zich achter de doellijn op. Na het fluitsignaal stormen enkelen op de bal af en pogen die in bezit te krijgen. Men mag de bal trappen, koppen, wegstompen of wegdragen. De tegenpartij mag de speler die de bal bezit tegenhouden of -hier volgen natuurlijk enkele regels- hinderen. Enige logische regels zijn, dat men de speler niet mag stompen of weren met de elleboog op ooghoogte, schoppen en dergelijke. Elke partij probeert in samenwerking de bal naar de doellijn van de tegenpartij te brengen. Om punten te behalen, moet iemand de bal met beide handen vasthoudende, op de grond achter de doellijn leggen. Niet gooien of trappen, maar doodgewoon neerleggen, zoals je een ei zou neerleggen. Een punt ontvangt men, wanneer je de bal achter de doellijn (van corner tot corner) neerlegt en drie punten indien dit geschiedt in het doel. Het spel wordt dan ook gespeeld op een voetbalveld.

Is dit een ruwe sport? Welneen. Er gebeuren hier zelfs niet van die verwondingen die men met voetballen kan oplopen. Zo nu en dan maakt iemand een gezellige buiteling als de tegenpartij een schuiver naar de benen maakt en die weet vast te houden, maar dit komt bij voetballen ook voor. En wanneer zich een men-schenhoop ontwikkelt, waaronder de bal zich moet bevinden, moet de scheids-

Een vechtpartij? Welneen, een consequentie bij het rampokbal, wanneer de bal zich vlak bij de doellijn bevindt en de ene partij het ding over de lijn poogt te leggen terwijl de andere partij hun dat genoeg wil ontfeggen.

rechter onmiddellijk fluiten en ingooien. Men is verplicht dit spel met gymnastiekschoenen te spelen. De tijdsduur is tweemaal een kwartier, met tien minuten rust.

Natuurlijk kan men plaatselijk van enkele regels afwijken. Zo is het technischer de rugby regel te gebruiken waarbij men slechts naar achteren mag gooien en niet naar voren. Bij de eergenoemde wedstrijden waren wij getuige, dat er meer in dit balspel zit dan men zo ogenschijnlijk zal vermoeden en de technische mogelijkheden op gebied van aanval en verdediging zijn onbegrensd. Zo is het mogelijk individueel te pingelen en naar het doel te rennen, maar ook zich laten voorgaan door een stootploeg!

Nogmaals, een gezellig spel, het vereist ook samenwerking, concentratie van de spelers, uithoudingsvermogen en een piezeltje slimheid!

't Spel is een geperfectioneerde uitvinding van kapitein Pelzer, commandant van 2-4-2 RI.

GELUKWENS VAN DE
LEGERCOMMANDANT

Luitenant generaal S. H. Spoor deed onderstaand gelukwenstelegram toekomen aan H.M. Koningin Juliana:

„Onder hernieuwing onze gevoelens van trouw en aanhankelijkheid aan uwe majesteit en naar huis, veroorloof ik mij, namens het gehele leger in Indonesië onder mijn bevel, eerbiedig de hartelijkste gelukwensen uit te spreken. Wij bidden u in het komende jaar kracht, zegen en voorspoed toe”.

Twee belangrijke onderscheidingen:

OVERSTE VAN BEEK EN
OVERSTE MARIS

„OFFICIER O.N.O.”

Het heeft de Koningin behaagd twee officieren die wij op Sumatra's Oostkust van nabij kennen, te benoemen tot officier in de orde van Oranje Nassau met de zwaarden. Het zijn de sinds kort tot ondercommandant van het terr. tvs. tr. commando benoemde luitenant kolonel W.C.A. van Beek en de luitenant kolonel A.F.L. Maris, commandant van 5-10 R.I.

Beide hoofdofficieren van het KNIL hebben zich, sinds hun bevrijding uit krijgsgevangenschap na de Japanse capitulatie, reeds meermalen bij militaire operaties onderscheiden, overste Maris in het bijzonder ter Sumatra's Oostkust (Inf. VI.!).

GENERAAL SPOOR
IN MEDAN

Op 4 Mei l.l. arriveerde de legercommandant, luitenant-generaal S.H. Spoor, voor een inspectie en besprekingen met de militaire autoriteiten ter Oostkust. De legercommandant — die met zijn eigen vliegtuig uit Padang was gekomen — werd verwelkomd door de generaal-majoor P. Scholten, waarna hij de opgestelde ere-compagnie van het IVE bewakings bataljon inspecteerde.

In de hal van het vliegveldrestaurant werd generaal Spoor opgewacht door de Wali Negara, dr. T. Mansoer en de gedelegeerde van de hoge vertegenwoordiger van de Kroon, dr. M. Brouwer, waarna verscheidene stafofficieren en B.B. ambtenaren aan de legercommandant werden voorgesteld. Op 5 Mei l.l. brachten de generaals S.H. Spoor en P. Scholten een bezoek aan Belawan, alwaar zij ter begroeting bij de debarcatie van de nieuwe troepen aanwezig waren. Op 6 Mei vertrok de legercommandant weer naar Batavia.

Fransie als ouverture van een huil-aria.

Lies buigt zich verschrikt naar de jongen. Koos maakt van de gelegenheid gebruik om de djongos nu een footje te geven en kijkt dan eerst de omzittenden en vervolgens mij verontschuldigend aan.

Fransie krijgt op de bekende manier met hoge uithalen.

„Zeg wat er is,” zegt mama, „anders krijg je klappen!”...

Fransie's gebrul wordt plots minder... Hij steekt de vuistjes in zijn ogen en zangert dan met een huilmond:

„Pappie mag mijn koekje niet opeten!!!”...

Wat een vent, denken de mensen..... „Zullen we maar opstappen?”, zegt

KNIL-sergeant KOOS.

Hartwigen.

VADERTROTS

Al liftend had ik het hele eind naar m'n kampement weer eens gelopen. Totaal uitgedropen besluit ik mezelf weer even bij te vullen in het ijsgeval „ADA” van Suup Soop.

Juist als ik wil neerzigen, roept een stem: „Hé... wil je me niet meer zien...?”

Het is de sergeant van het KNIL, die eerst een vrouw en toen weer een kind gekregen heeft. Natuurlijk wil ik hem nog wel zien en ook wat hij heeft gekregen en daarom ga ik aan hun tafeltje zitten. Ik bestel een glas met z'n veelkleurige ijschoop en en koekjes. Onderwijl kom ik te weten, dat Fransie lekker babbelen kan en ook al ijs mag eten. Wat doe je in zo'n geval. Om niet voor kinderbeul te worden versleten, haal je het koekje uit je bestelling en geeft het met de flair van een echte vader.

„Wat zeg je nou?”, vraagt Pa de dreumes. Maar die zit mij met starre ogen aan te kijken of-ie zeggen wil: „Jij bent ook geen vette. Het beste hou je natuurlijk zelf”.

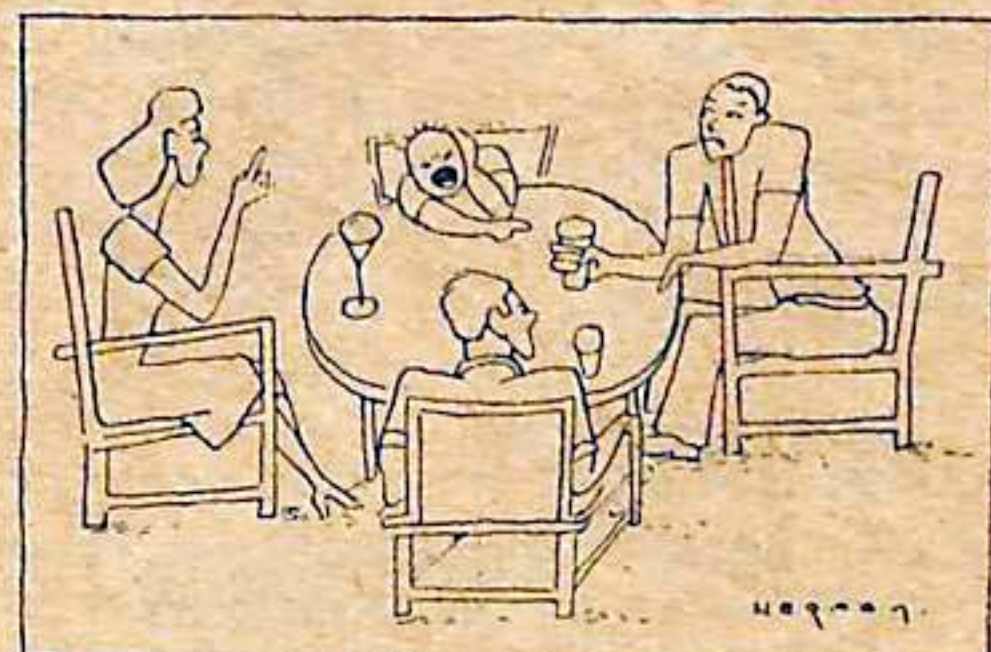
Ik druk dat verkeerde idee natuurlijk meteen de kop in. „Eet maar gauw op, dan krijg je nog meer”... Maar de vent wil niet eten. Geeft

ook geen kik, sabbelt alleen op de hoek.

„Wat zeg je vanem?” vervolgt Pa. Ik luister, terwijl hij over de wolk van het kind praat. Wat kan zo'n ruwe patrouilleloper toch veranderen. Vroeger deed hij nooit anders dan borrelen en herrie schoppen. En nu drinkt hij mocca omdat Lies er ook van houdt. Vertelt aan iedereen, dat de melktandjes al zijn doorgelopen en laat elke lucifer door Fransie uitblazen. Natuurlijk is hij nooit stout en het kind hangt veel meer aan hem dan aan z'n moeder, omdat-ie elke avond mag paardje-rijden op vaders rug...

Ik luister maar en om niet helemaal uit de toon van het kinderliefhebben te vallen, zeg 'k af en toe met een grijns „Taa-taa”.

„Opmerkelijk dat het kind altijd zoet is”, gaat de vader verder. „Hui-

len doet het nooit, behalve als het wat gedaan heeft, want dan weet-ie dat ik boos ben. Dan krijgt hij een tik, omdat hij al oud genoeg is om het niet meer te doen. Mijn vrouw wordt dan wel eens kwaad en zegt: „Jij hebt dat kind niet te slaan, daar ben ik mans genoeg voor”..... Natuurlijk komt er dan wel eens onenigheid maar... en dat weet zij ook wel: Ik ben en blijf de baas in huis, nietwaar Lies...?”

Lies praat niet veel. Ze veegt alleen maar af en toe de koekrestjes van het vulle kindermondje, dat nog steeds het koekje met afwezige blik sabbelt en luistert verder met een gezichtsuitdrukking van: Heel dat verhaal ken ik al uit m'n hoofd. Maar als ze na de laatste woorden een zelfbewust knikje heeft gegeven zegt ze:

„t Wordt tijd. Afrekenen Koos en neem jij dat koekje van die jongen, hij eet toch niet en 't is zonde om weg te gooien...”

Koos doet even denken aan de kiespijnboer als hij Lies aankijkt en dan Fransie mijn koekje ontvingt. „Zal pappie maar...?”

Fransie kijkt naar Mamma als wil hij zeggen: Heb jij dat bekookstofd?, maar Mammie controleert de rekening en Koos ontvouwt zijn portefeuille. Dan opeens een uithaal van

RATTENJACHT

..... zogezegd, een ruig rimbuverhaal.

Zij verveelden zich stierlijk. Zij, dat waren een stel O.V.W.'ers van het overschotjes bataljon. Maar vannacht zou het gebeuren: alles was uitgerend en ieder stond gereed.

De laatste man was met een zucht van: „Hoeveel honderden malen nog”, onder zijn klamboe gedoken en terwijl hij nog worstelde met de vitrage, gat de lichtmotor voor die avond de laatste snik als teken dat de wacht nog alleen wakker was. Even later klonk een metalen klink door de gammele woning en Joris werd wakker, scheen met zijn lamp op tafel, knikte tevreden, stapte zijn bed uit en stak een petroleum lantaarn aan. Daarna werd de Rooie wakker gemaakt met de woorden: „Hij zit er in, Rood.” Met een kernachtig woord stapte ook deze onder de vitrage vandaan en ging mee kijken.

Het tweede bedrijf begon. „Nee”, zei Joris, „we gaan eerst pesten,” en hij gooide wat rommel in de kooi. Het angstige dier rende naar alle kanten die de kooi rijk was en 't feest was begonnen. Jaap was nu ook wakker geworden en riep: „Hebiekem” na een bevestigend antwoord kermde hij

DE HENGELAAR

In Huizum waren we, voor een reportage over Friesland. De fotograaf zat naast me in het autootje en keek naar buiten, op zoek naar wild voor zijn lens. Voorbij het dorp langs de vaart rijdend, zei hij opeens: „Zeg stop eens, die hengelaaar moeten we hebben”. De wagen stond stil en we klommen eruit. Ginds kwam een klein, schilderachtig kereltje aangestapt met een soort ijsmuts op de grijze lokken en een hengel over de schouder. Hij keek ons aan met een blik die in Friesland voor soepel zou kunnen doorgaan en wenste goede-middag.

„Luister eens meneer”, zei de fotograaf op de bazig-organisatorische toon die een stedeling ten plattelande aanslaat, „we wilden U even op de foto zetten. Ja — 't is voor de krant, ziet U.....”

Hij ontblootte zijn toestel al en babbelde, geruststellend als een verpleegster:

„Kijk, gaat U nu hier maar even aan de waterkant zitten, zó, met de hengel in de hand, ziet U wel, dan neem ik U van achteren.....”

Het mannetje keek in de vaart, doch verroerde zich niet.

„Nou.....? sprak de fotograaf afwachgend. Het moest niet te lang duren. Maar de oude schudde ernstig het gebeeldhouwde hoofd.

„Hier zit geen vis”, zei hij en liep door.

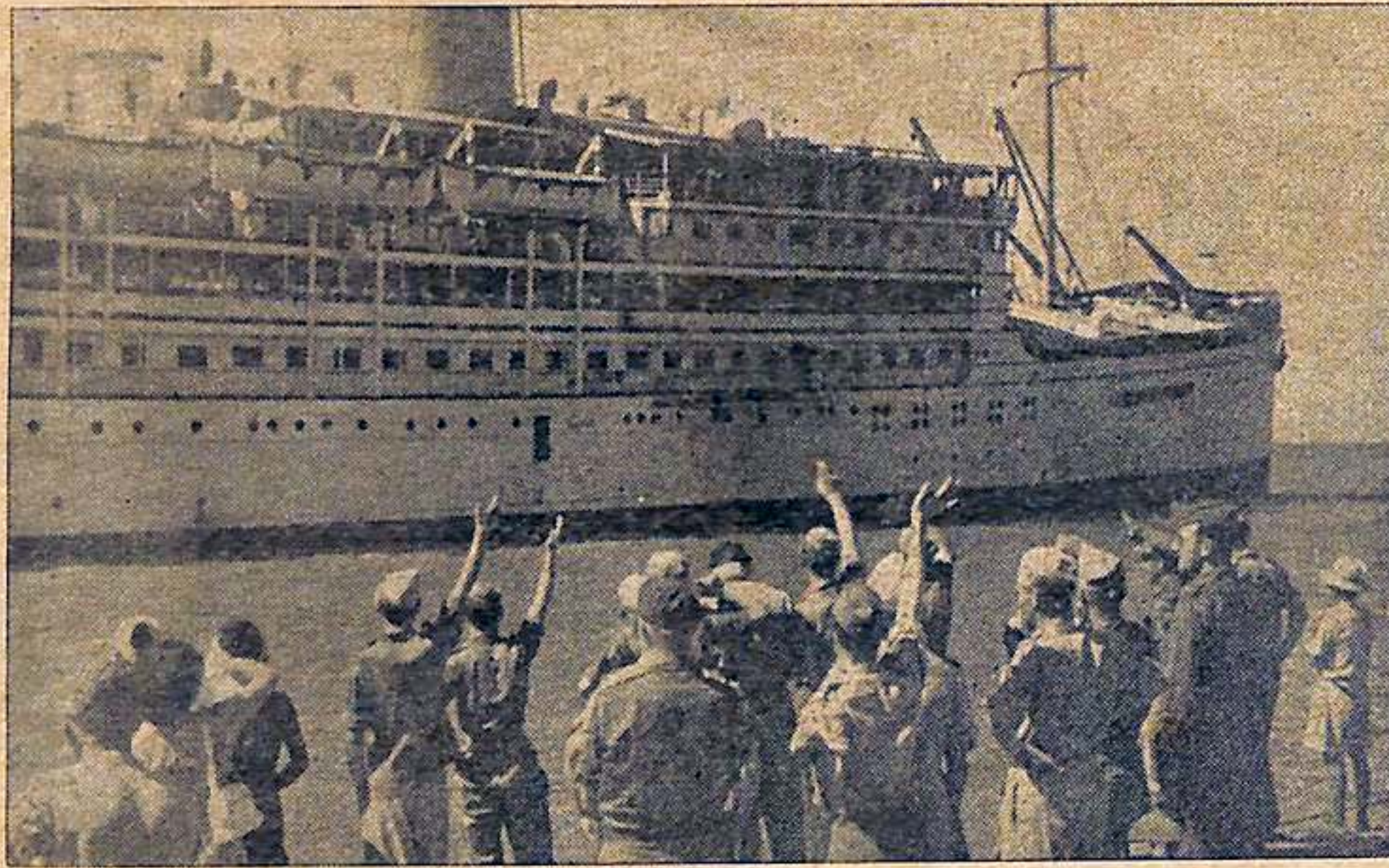
S. Carmiggelt.

weer: „Slanumnoumaardirectdepleuris en duik je nest in.” Toen er echter twee bajonetten in de kooi staken, kwam hij ook kijken en zag hoe het bewuste dier zich vast beet in 't vlamdend staal. „Wat maken jullie toch een rot herrie”, vond iemand die, genietend van zijn Escort, ook kwam kijken. De Rooie vatte de tang om aan alle herrie een einde te maken. De dreunende slag was echter zo hevig dat de snoet van het beest uit elkaar vloog. Het beest gaf ook meteen de laatste snik en werd in de Soengei gesmeten. De volgende morgen lag er iets ronds op de tafel en de Rooie zei: „Eet ze manne”. Waarop Joris zei: „Gaaf je geen fluit aan.” Het ronde was een ratten-oog, maar dat hebben de andere tien nooit geweten, en ze aten van dezelfde tafel met smaak als ooit te voren.

Kruimeltje.

„MAAR EENMAAL KOMT DE TIJD...”

„De demobilisatie gaat weer beginnen. Heb je het gehoord?”

„Wanneer zouden w ij afgaan?”

„Ik behoer tot die categorie van je-weet-wel!”

„Ik zit ook al jarèèèè in Jan Oost”.

„D'r zijn drie bataljons onderweg.....”

„Maar niet voor de Oostkust.....”

„Ze zullen ons toch ook welis aflosse.....”

„Ja, welis, maar d'r zijn nog zeker tien O.V.W.-bataljons voor ons.....”

„Dan moete ze maar rap nieuwe schuiten inlegge.....”

„Ik geloof niks van die demobilisatie.....”

„D'r zal wel weer wat tusse komme.....”

„Ik geloof het niet eerder dan dat ik in de Rooie Zee over de railing sta te spuge.....”

„D'r zal wel weer wat tusse komme.....”

„Eerst zien en dan gelove.....”

De berichten van de hervatte repatriëring werden met gemengde gevoelens ontvangen. Reeds te dikwijls had men zich verblijd met een dood vogeltje en nu dan het officiële bericht afkwam, dat volgens een bepaald schema de troepen in Indonesië zouden worden afgelost, moest dit eerst worden verwerkt door de jongens.

Inmiddels zijn de eerste gedemobiliseerden van de Oostkust vertrokken.

Voor de „eerst-zieners-en-dan-gelovers” plaatsen wij deze foto van de „Planctus”, waarmede de vorige week ruim dertig KL-militairen naar Batavia vertrokken ter afvoering naar Holland.

De eerste schapen zijn over de dam.....

DE FEESTELIJKHEDEN ELDERS

(speciale correspondentie)

TARUTUNG

Met vlaggenparades op verschillende plaatsen werd in Tarutung de viering van de eerste 30ste April als Koninginnedag ingezet.

Een drukbezochte receptie werd gehouden door de P.B.A., de heer Luteyn, met toespraken van de wedana van Silindung, van dr. Bakker-Schut als oudste aanwezige Europeaan en een slotwoord van de heer Luteyn, waarin deze zich richtte tot alle aanwezigen, waaronder de troepencommandant. Tapanuli, luitenant-kolonel H. Trebels met echtgenote.

Voorts had een bezoek van mevr. Trebels aan het militaire hospitaal te Tarutung plaats.

Een voetbalwedstrijd tussen militairen van Tarutung en Balige, gehouden te Siborong2, werd door Tarutung met 3-2 gewonnen.

Het hoogtepunt van de viering vormde zeer zeker de vertoning van de kroningsfilm, gevolgd door een gevarieerd cabaretprogramma, waarbij vrolijkheid en ernst op aangename wijze waren dooreengeweven. De heer Remus Tobin zorgde met zijn ensemble voor een gezellige muzikale omlijsting, terwijl de Tarutungse bevolking verder bijdroeg tot het slagen van deze avond door het optreden van de Batakse „heldentenor” (90 cm hoog), die op fanatieke wijze zijn „Santa Lucia” en „O, sole mio” de zaal inperste. Voorts bewees

een zangtrio, dat de Batakse kunst-beoefening zich zeker ook met succes op modern terrein weet te be-geven.

Tip en Top, de accordeonist, de neusmandolinist en alle toneelspe-lenden of op andere wijze meewerken-den, zij allen verdienden zeker het woord van dank, dat de troepen com-mandant, luitenant kolonel H. Trebels aan het slot tot kapitein Siliacus en zijn gezelschap richtte.

Nadat staande achtereenvolgens het Wilhelmus en het Indonesia Raja door de aanwezigen waren gezongen, ging elk naar huis met de overtuiging, dat deze verjaardag van Koningin Juliana op geslaagde wijze was gevierd.

SIBORONG BORONG

Aan de ingang van Siborong2 stond een grote ereboog. Het was Konin-ginnedag. Maar niet alleen deze ereboog was het bewijs, dat het een feestdag was, ook in het plaatsje zelf kon men duidelijk bemerken, dat het een bijzondere dag was.

De weg, die langs de passarloods en naar het voetbalveld leidde, was druk bezet, want op het voetbalveld was feest. De dag begon met een receptie bij de plaatselijk bestuurs-ambtenaar en daarna vonden spelen en vertoningen plaats: athletiek-wedstrijden, een Batakse dans, rij-dansen, fietsen met hindernissen, een voetbalwedstrijd. Van dit alles kon men genieten en de stemming was dan ook uitstekend. Om half zeven werd een fakkeloptocht gehou-den en de dag werd besloten met een toneelvoorstelling.

Hiermee werden echter de feestelijk-heden niet beëindigd. De volgende dag, Zondag 1 Mei, werd het feest voortgezet. Het programma vermeld-de o.a. een te houden zangconcours en prijsuitdeling.

Het is zeker niet misplaatst, wan-neer hulde wordt gebracht aan de personen, zowel van militaire als civiele zijde, die het initiatief hebben genomen voor deze waardige viering van de verjaardag van onze geliefde Vorstin.

WELFARE-RANTSOEN OVER DE MAAND MEI 1949

BON No.: 49

Bier	5 hele flessen
Sigaretten	300 stuks
Chocolade	7 stuks
Lucifers	4 doosjes
Toiletzeep (Lux)	3 stuks
Waszeep	2 stuks
Tandpasta	1 tube
Shag-tabak	2 pakjes
Sig.-papier	2 pakjes
Kauwgom	2 pakjes
Scheermesjes	5 stuks
Scheerzeep	1 stuk
Schoensmeer	1 doos
Sweets	2 ons

Officiëren en O. Officiëren.

Import Jenever 2 flessen

PRIJSVRAAG

Tot onze spijt konden wij, in verband met de vele gebeurtenissen die deze week plaats vonden, geen voldoende aandacht schenken aan de prijsvraag die wij verleden week in de Klewang aankondigden. Maar wat in het vat zit, verzuurt niet.

Tevens vestigen wij er alvast de aandacht op, dat binnenkort de dienst Welzijnsverzorging van het bijkantoor te Medan met een grote fotowedstrijd op de proppen zal komen.

ENKELE AANTEKENINGEN OVER:

HET NEDERLANDSE LEGER IN DE TOEKOMST

De Nederlandse regering heeft op 30 April in een memorandum, dat aan de Eerste Kamer werd overhandigd, medegedeeld, dat het in haar bedoeling ligt om een „ministerie van nationale verdediging“ te vormen, dat de activiteit van het leger, de marine en de luchtmacht zal coördineren. Dit nieuwe ministerie zal moeten samenwerken met de West-Europese landen binnen het raam van de Westelijke Unie.

SAMENSTELLING VAN
ONS LEGER

Ten overvloede wellicht, werd nog eens medegedeeld, dat de deelname van Nederland zich zal uitstrekken tot a: een klein veldleger; b: territoriale troepen; c: luchtafweertroepen en d: bevoorradingsstroepen. De luchtmacht zal bestaan uit een bepaald aantal eskaders gevechtstoestellen voor operaties des nachts en overdag, alsmede enkele „tactische“ eskaders, die de grondtroepen kunnen bijstaan. Zoals wellicht ook bekend, stelt de Nederlandse regering zich voor om de huidige jaarlijkse lichting van veertig-duizend man te verhogen tot vijftig-duizend man.

Rekening houdende met de personeelsbehoefte van de marine, de luchtstrijdkrachten, luchtdoelbestrijding en hetgeen voorshands voor Indonesië nodig zal blijven, zullen per jaar omstreeks tweedee divisie en de nodige korps- en luchtverdedigingstroepen kunnen worden gevormd.

Ter verwezenlijking van het in aanvang dezes in grote lijnen aangegeven plan van de samenstelling van het leger, zal een zo volledig mogelijk gebruik van de jaarlichtingen dienstplichtigen noodzakelijk zijn, waarbij voor de territoriale troepen in de toekomst oudere lichtingen zullen worden bestemd, doch voorshands zal moeten worden gebruik gemaakt van de nationale reserve.

Indien de aanmelding onvoldoende zou blijken te zijn, zou moeten worden overwogen een teruggrijpen op een deel van de lichtingen 1941 tot en met 1944, waaraan alsdan een summier geoeffendheid voor territoriale taken zou moeten worden gegeven. Het benodigde aantal lichtingen zal gelijk zijn aan dat van voor 1940, namelijk vijftien, verdeeld als volgt: 1 opleiding, 2 tot en met 7 voor het veldleger, 8 tot en met 13 voor de territoriale troepen, 14 en 15 bestemd voor depôts.

Herhalings oefeningen

Zolang van de nieuwe lichtingen nog niet een voldoende aantal divisies is gevormd, zal de plaats daarvan ten spoedigste worden ingenomen door uit Indonesië repatriërende troepen.

Het zal daartoe onvermijdelijk zijn hen enige tijd na terugkeer door middel van herhalings oefeningen te herscholen voor de Europese gevechtstaak, die zo geheel afwijkt van de politionele taak door hen in Indonesië verricht.

De minister staat daarbij een aanvankelijke duur van die herhalings oefeningen van zes weken voor ogen.

Kader

Teneinde bij de grotere lichtingen voldoende kader en instructeurs te kunnen indelen, zal worden overgegaan tot de aanwerving van de nodige instructeurs, tot opleiding van nieuwe beroepsofficieren, tot het aannemen in beroepsdienst van reserve-officieren en tot de werving van semi-beroeps personeel voor het onderofficieren-kader. Bij deze laatste categorie wordt gedacht aan vrijwilligers, die zich voor een periode van zes jaar moeten verbinden. Na zes jaren komen zij dan eventueel in aanmerking voor de overgang naar beroepsdienst.

Voorts zal aandacht worden besteed aan de opleiding, of de voortgezette opleiding, van vorenbedoeld personeel om het geschikt te maken voor haar taak als instructeur.

Salarisverhoging

De bezoldigingen van militairen is in vele gevallen te laag, doch deze zullen binnenkort met terugwerkende kracht aanzienlijk worden verhoogd en hierdoor op een niveau komen, dat niet lager is dan het salarispel van het burgerlijke rijks-personeel in overeenkomstige betrekkingen.

Juliana Club

VORMINGSCENTRUM MEDAN

Voor de militairen die in Medan een uitstapje maken een bekende klank. Een oase in de woestijn van dure restaurants en kedai-kopi's en tevens een wachtpost in de grens tussen het dagelijkse leven en het uitgaansleven, gelegen in de Chinese wijk van Medan.

Drie jaar geleden werd een ministeriële beschikking afgekondigd, dat van regeringswege alle mogelijke steun zou worden gegeven aan mensen of groeperingen die voor het „welzijn“ van de militair zouden zorgen. Middels deze verklaring zijn vele groeperingen voor de, tot die gezindte behorende jongens, begonnen met het verlenen van recreatie mogelijkheden. Enerzijds jammer, daar hierdoor de geest van eenheid bij de jongens speciaal na de eigenlijke diensturen schenen te worden verbroken. Deze opvatting ging ten dele teniet, doordat de jongens eenvoudig daar heengingen, waar het gezellig was. Zodoende gingen vele tehuizen ter ziele en bloeiden andere op. Natuurlijk bleef bij velen de mening post vatten, dat bij een centraal gerichte recreatie, gesteund door alle groeperingen, van militaire tehuizen e.d. de mogelijkheden voor de jongens groter zullen zijn. Nadat de verklaring was afgekomen, werd van katholieke zijde bepaaldelijk in een behoefte voorzien door een militair tehuis in Medan testichten. Het kwam er op een gunstig gelegen plaats: de Julianaclub in de Kerkstraat. In deze drie jaar is er veel veranderd en niet ten onrechte werd door de gestadige toeloop deze club met de dag gezelliger.

Het is nu een prettig gebouw met twee zalen, terwijl de „bekroning“ van de gezelligheid is gevormd door de bouw van een danszaal: een cementen vloer met een atap dak. Deze eenvoudige en op het oog saai lijkende dingen, gaan teloor in de wijze waarop dit open en luchtige zaaltje, dat op de andere twee zalen aansluit, is aangekleed. Toen ik op Koningsdag, Julianadag!, binnenstapte dacht ik -en velen met mij waarschijnlijk- „Die pastoors hebben toch maar weer een hoop centen!“ Dure cementenvloer, aardig plafond dat het atap dak niet laat zien, fris in de verf en een mooie zachte verlichting van dure lusters en wandlampjes, zo op het oog „Oud-Hollands smeedwerk“. Maar pater Wentholt, de territoriaal aalmoeze-

Examen nieuws.

Het aanstaande associatie-examen boekhouden wordt gehouden 20, 21 en 22 Juni a.s.

Bij voldoende deelname heeft dit examen ook in Medan plaats.

Cursisten, die met de opleiding voor dit examen zover zijn gevorderd dat een redelijke kans van slagen bestaat, hebben hiervan persoonlijk bericht ontvangen.

In October a.s. heeft een examen plaats uitgaande van de bond van leraren in de handelswetenschappen en wel in boekhouden en handels-correspondentie Engels en Nederlands. De te behalen diploma's zijn gelijkswaarig aan de associatie diploma's ook in Nederland.

Het volgende associatie examen heeft plaats in Januari 1950. Alsdan kan naast boekhouden ook examen afgelegd worden in handelscorrespondentie en moderne talen.

Verder zal zeer waarschijnlijk in Juli a.s. een examen sleuteldiploma algemene ontwikkeling plaats hebben. Candidaten worden verzocht zich thans reeds op te geven bij het Vormingscentrum Medan, Majoorstraat nr. 7.

nier verklaarde in zijn openingsrede aan het talloze publiek (waaronder de generaal P. Scholten de onder commandant Noord-Sumatra de plaatselijk commandant etc. met hun respectievelijke dames en mgr L.T. Brans), dat dit het werk was geweest van enkele soldaten, die in hun vrije tijd en met gewoon bandijzer, deze entourage, waar waarschijnlijk menige huisvrouw jaloers op zal zijn, hebben gemaakt. Na de opening heerste nog lang een gezellige stemming, terwijl vrolijk gedanst werd; genoegens waaraan ook 't hernieuwde Highway quintet mede schuldig was. De Juliana club blijkt een bloeiende instelling.

R. L. M.

Radio-Medan brengt

in de week van 15 Mei tot en met 21 Mei, op de 41,6 en de 60,8 meter band.

Zondag 15 Mei: 07.00 opening; 07.10 Zondagmorgen zonder zorgen zoals altijd; 07.40 zang uit Italië; 08.00 programma parade; 08.15 William Ringstrand Hammond ensemble; 08.30 Zondagochtend-concert; 09.15 religieuze muziek; 09.30 kerkdienst; 10.45 sluiting.

12.00 nieuwsbulletin; 12.15 lunchmuziek; 12.45 proza en poëzie van Dolf Koning; 13.00 „pait musicale“; 13.30 AVRO-leans; 14.00 sluiting.

19.30 „Picadilli“; 20.00 een woord van hart tot hart; 20.15 Allan Jones en Grace Moore; 20.45 „Sai-Champêtre“; 21.00 nieuws uit Batavia; 21.10 sportpraatje van kapitein de Lange; 21.20 ons klassiek Zondagavond concert; 22.30 sluiting.

Maandag 16 Mei: 19.30 grote meesters, kleine werkjes; 20.00

causerietje „wist u dat?; 20.15 swing-session het programma voor de swingliefhebbers; 20.45 zang mixture; 21.00 nieuws uit Batavia; 21.15 rumba... conga... samba... joechië...; 21.45 Joe Petersen en Yette Lee; 22.00 „als de avond valt“; 22.30 sluiting.

Dinsdag 17 Mei: 19.30 „Von der Puesta will ich Träumen“; 20.00 „let op uw saeck“, causerie van de dienst Vorming; 20.15 het orkest van de week: Harry Leader; 20.45 instrumentaal allerlei; 21.00 nieuwsbulletin; 21.15 optreden van de bekende bari-san band in studio II; 22.00 klassiek instrumentaal programma; 22.30 sluiting.

Woensdag 18 Mei: 19.30 ziekenhalfuurtje voor de Ned. militairen; 20.00 „Sumatra serenade“, verzorgd door Barbara en Chuck MackKenzie; 21.00 nieuws uit Batavia; 21.10 componist van de week; 21.40 van en voor de strijdkrachten m.m.v. oom Herman piano; 22.00 „Berceuse“; 22.30 sluiting.

Donderdag 19 Mei: 19.30 opening van het programma speciaal voor de Nederlandse strijdkrachten, programma overzicht; 19.32; verzoekplaten programma „vraag en aanbod“ 20.00 causerie dienst voor legercontacten; 21.15 hersengymnastiek; 20.45 „Blues-time“; 21.00 nieuws uit Batavia; 21.15 studio uitzending

van het dansorkest „The Windmills“; 22.00 Hollandse liederen; 22.15 marsmuziek tot besluit; 22.30 sluiting.

Vrijdag 20 Mei: 19.00 kinderehalfuurtje van tante Hill; 19.30 aan de Zuiderzee stranden; 20.00 buitenlandswaakoverzicht; 20.15 uit Wagners opera's; 20.45 nieuws uit Batavia; 21.15 studio uitzending van het ensemble Mariëff; 22.00 finale; 22.30 sluiting.

Zaterdag 21 Mei: 19.30 leuk en aardig; 20.00 ons kort verhaal; 20.15 de beentjes van de vloer; 20.45 filmcland; 21.00 nieuws uit Batavia; 21.10 een non-stop rythme; 21.30 metropole orkest o.l.v. Dolf van der Linden; 22.00 weekend serenade; 22.30 sluiting.

GEESTELIJK LEVEN

Amice,

Hartelijk dank voor je brief. Ik ga deze naar je wens, nu in de Klewang beantwoorden. Ik merk, dat je, net als ik, zo van huis uit niet erg bekend bent met de ruwheid van taal, die je in het leger aantreft. Maar het zal jou net zo gegaan zijn als mij, dat je je wat meer in dat „legerslang” bent gaan thuisvoelen en op de meest ongedachte momenten woorden gebruikt, die je vroeger nooit zou hebben gebruikt. Niks erg! Jaap, mijn collega, zei: „Ik spreek ze maar aan in hun eigen taaltje, dan verstaan ze me het best.” Zie, daar zeg ik donder op! En jij? Het is heusch geen zucht naar populariteit, maar een doodgewoon natuurlijk verschijnsel, een uiting van aanpassingsvermogen, waardoor de omgang mogelijk en makkelijker wordt.

Maar er zijn grenzen en die moeten drommels goed in de gaten worden gehouden. Een beetje voorlichting uit de Bijbel kan daarbij geen kwaad. Daar wordt je nooit slechter van. Paulus zegt ergens: Geen vuile taal kome uit uw mond. En hij bedoelt daarmee zo'n taaltje, dat rot en bedorven is; de vuilbekkerij. En je hebt lui, die principiëel tegenstander van vloeken zijn (proost), maar aan het vuilbekken zijn, dat je er stom verbaasd van staat!

Ik ken iemand, die nooit zal vuilbekken, maar om de haverklap g.v.d. zegt en daarmee niet de geestelijke verzorgingsdienst bedoelt. Je hebt nu eenmaal stopwoorden en krachttermen, die zo maar uit de mond vallen en waarmee men helemaal niets krenkends voor anderen wil zeggen.

Toch zit er in dat achteloos gebruiken en misbruiken van de heilige naam van God iets rots en bedorvens. En degenen, die het doen, moeten me niet kwalijk nemen dat ik het zo zeg, maar ik houd er maar van om de dingen precies bij de naam te noemen. Ik weet niet of je het al eens overwogen hebt, dat ook onder ons mensen de naam uiterst kwetsbaar is. We willen voor alles onze naam hoog houden. Stiekum zou je misschien wel eens bij een bepaalde affaire betrokken willen zijn, maar de naam wil je er niet van hebben! Stel je voor, dat je naam over de tong ging!!

Zo gaat God's naam dagelijks over de tong! Achteloos! En juist daarin zit het rotte en bedorvene! Want dat betekent dat die naam niks meer zegt!, dat God voor degene, die zo klakkeloos honderden malen zijn naam uitspreekt, volstrekt een quantite negligeable is geworden. Als de naam van moeder niks meer zegt, dan zeg ik: daar zit iets rots en bedorvens in het hart van die knaap! TENZIJ die knaap moeder nooit gekend heeft en niet weet wie moeder is. Maar dan ligt het aan hen, die het wel wisten, maar het hem nooit verteld hebben!

Het zal de wereldgeschiedenis wel doorduren, dat het gezegde: „Hij vloekt als een Hollander”, van kracht blijft. Ik kan het geen complimentje vinden; ik zie maar één weg, dat het anders wordt, niet een voortdurend protest, waarnaar toch niet meer geluisterd wordt, niet een schijnheilig zeggen: „ik doe zo iets niet”, terwijl we misschien op een gans andere manier de kat in het donker knijpen, maar een positief leven, waaruit blijkt, dat we de naam van God hoog

2 JARIG BESTAAN M. P. III.

Maandagavond 2 Mei vond in de Julianaclub te Medan een gezellig samenzijn plaats, waarbij de oprichting van het derde bataljon, nu twee jaar geleden, werd herdacht.

houden en in dien Naam ons leven vinden.

En voor de rest? Paulus zegt: Gedraagt u met wijsheid..... door het rechte ogenblik wel te gebruiken. Hartelijk gegroet.

de terr. veldprediker.

VAN LEGER EN VLOOT

Veldmaarschalk Viscount Montgomery, de voorzitter van de chefs staf van de Westelijke Unie zal een vijfdaags bezoek aan Nederland brengen. Vrijdag, 6 Mei, arriveert hij op het vliegveld Welschap bij Eindhoven en zal logeren bij de Britse ambassadeur, sir Philip Nichols. Hoewel geen nadere bijzonderheden omtrent het bezoek van de veldmaarschalk voor handen zijn, menen wij, dat deze bevelhebber niet alleen naar Nederland zal komen om de bloembollenvelden en

de afsluitlijk met een bezoek te veren, zoals de berichten luiden.

Dienst vorming.

Het tweede kamerlid, de heer Gortzak (CPN) stelde de minister van oorlog enige schriftelijke vragen omtrent een „Geheim” schrijven van 12 Januari waarin aan commandanten en ondercommandanten werd gevraagd een opgave te verstrekken van de onder de wapenen zijnde militairen die de Russische en Slavische talen beheersen en ook het Spaans of Italiaans. Een en ander zou, volgens de heer Gortzak, een gerechtvaardigd wantrouwen oproepen bij een bevriende mogendheid, die bovendien behoorde tot de geallieerde bondgenoten.

(En wij maar piekeren wanneer Spanje en Italië onze bondgenoten waren en wij maar peinen over „Geheime” circulaires. Je durft gewoonweg geen cursus meer te volgen.....)

Het leger paradeerde

Ter gelegenheid van de verjaardag van Koningin Juliana hebben onderdelen van het Nederlandse leger op en rondom de Dam te Amsterdam gedefileerd. Vooraf gegaan door de marinierskapel, tamboers en pijpers, marcheerden achthonderd mariniers, vierhonderd leden van de landmacht en afdelingen Marva's en marechaussee's in voorbeeldige houding voorbij.

Vaandeluitreiking

Z.K.H. Prins Bernhard heeft op 29 April als inspecteur-generaal van het leger, in naam der Koningin, aan de troepen in den Bosch het regimentsvaandel uitgereikt in tegenwoordigheid van vele autoriteiten, w.o. de minister van oorlog, mr. W. F. Schokking, generaal Kruls, generaal-majoor Sitsen, oud-commandant der stoottroepen e.d.

De Prins memoreerde in zijn toespraak de opmars in 1944 en zeide voorts, dat de mannen in Indonesië thans op zeer bijzondere wijze hun plicht doen, waardoor zij het Nederlandse volk ten zeerste verplichten. Z. K. H. deed een beroep op het Nederlandse volk om hen, die grote offers brengen voor het Nederlandse volk, niet te vergeten.

„Dit legt aan de overheid en particulieren”, aldus de Prins, „grote verplichtingen op, om straks de mannen weer een plaats te geven in de burger-maatschappij, een plaats, waar zij recht op hebben”. Hierna reikte de Prins het oranje-vaandel met in het midden een grote gouden „W” over aan kolonel G. Walraven.

Ende deserteert niet.....

De Rotterdamse Krijgsraad heeft verleden week een aantal gevallen behandeld van militairen die niet van inschepingsverlof voor hun inzending naar Indonesië waren teruggekeerd. De opgelegde straffen varieerden van zes maanden tot drie jaar en negen maanden met ontslag uit de militaire dienst.

Wij bouwen zelf straalvliegtuigen

Nederland heeft de licentie aangekocht voor de bouw van Meteor-straalvliegtuigen. Nederland bouwt de toestellen en België zal de motoren bouwen.

Commandant der Antillen

Luitenant-kolonel infanterie, I. E. Leeser is op 3 Mei 1.1. van Schiphol vertrokken teneinde zijn nieuwe functie van commandant landmacht op de Nederlandse Antillen te aanvaarden.

Voor vrijheid en recht

In de periode van 3 April tot en met 9 April 1949 zijn de navolgende militairen gesneuveld:

soldaat	J. H. van Gelder	280426241
soldaat	H. J. Pape	270225082
soldaat	A. Zoetebier	260603040
soldaat	J. A. Vermaas	260315165
soldaat	A. Stroeve	261017092
korporaal	J. v. Polanen Petel	230421012
soldaat	P. G. Berkens	271105051
sergeant	A. de Kock	261108189
soldaat	G. P. A. Spierings	260926061
soldaat	Snoek Th. S. J.	250320136
soldaat	H. Vallinga	260411115
2e luitenant	H. W. Schraagen	251021116
soldaat	C. Putters	270218196
soldaat 1e klas	A. van Houten	270802162
soldaat	J. H. Poppe	260906180
soldaat	D. J. Havikhorst	260708078
soldaat	H. Stotefalk	261119124
soldaat 1e klas	D. de Vries	280212000
soldaat	A. P. Verstegen	260205203
soldaat 1e klas	M. C. de Ridder	270530101
soldaat	H. C. Cappetti	260401028
soldaat	M. S. v. d. Laar	281123729
soldaat 1e klas	J. den Das	260629015
soldaat	M. v. Velzen	261210132
sergeant	C. A. Edens	190613003
soldaat 1e klas	G. J. Janssen	260220116
huzaar 1e klas	G. Dekker	250516049
soldaat	J. C. A. Wewer	271130119
korporaal	E. Wensink	260131073
1e luitenant	C. T. M. I. H. van Nispen tot Pannerden	231118008
soldaat 1e klas	J. Pinster	260117134
majoor	A. H. M. Hazelzet	150708007
soldaat	H. v. Hoogdalen	260702152
soldaat	J. W. C. v. d. Worp	260804192
soldaat 1e klas	A. Blaauwendraad	250621092
majoor	F. T. Venema	100903009
korporaal	A. Koopmans	250323023
korporaal	H. Buysen	260401043
Men. sld. tkl. inf.	L. Hinonaung	K 34823594
Soend. sld. tkl. inf.	Amin bin Dahari	K 34711926
Soend. sld. inf.	Naiksan	38742
Soend. sld. tkl. landwacht sld.	Raden Pandji Adipawiro	1922
Nias sld. tkl. inf.	Boejoeng Hari	K 34711896

VERMIST:

soldaat	H. C. Roelofs	280908759
soldaat	H. M. A. Delsing	280127726
Soend. sld. tkl. inf.	Oedi	271301048
Soend. sld. tkl. inf.	Eman	251301068
Men. sld. tkl. inf.	Duwu C.	K 104719524
Amb. sld. ekl. inf.	Loppies J.	K 5462088

De vorige verlieslijsten dienen nog te worden aangevuld met gesneuveld:

Soend. mlt. sld. inf.	Mahi bin Djimoen	19173/A
-----------------------	------------------	---------

Vermist:

Soend. sld. tkl. inf.	Raswan	K 124719668
-----------------------	--------	-------------

Terug van vermist:

Chin. sld. tkl. inf.	Sie Hoo Tjwan	K 74719764
----------------------	---------------	------------

Van de VEILIGHEIDSBATALJONS zijn in de periode van 3-9 April 1949 géén militairen gesneuveld of vermist.

VOETBAL:

OM DE JULIANA BEKER: M.L.-SAHATA

Onder overweldigende belangstelling vond op Koninginnedag des middags om 5 uur een zeer aantrekkelijke voetbalwedstrijd tussen de M.L. en Sahata op het veld op de Kebon Bunga plaats. Onder het publiek, naar onze schatting waren er ongeveer 4000 mensen aanwezig, merkten wij onder andere op de terr. tvs. trpc., generaal-majoor P. Scholten, de commissaris van de kroon, dr. M. Brouwer en de pl. cdt. lt. kol. P. A. H. J. van Aarsen.

Uitstekende wedstrijd

Om 10 over 5 precies nadat de spelers en officials aan Generaal P. Scholten en dr. M. Brouwer waren voorgegesteld, floot scheidsrechter Bals, die de wedstrijd op de hem eigen, uitstekende wijze leidde, de elftallen in het veld. De M.L. trapte af en de eerste tien minuten van de strijd werden besteed aan „verkenning”.

Het deed ons daarbij genoegen te zien, dat de M.L.-ploeg zich niet bezondigde aan haar oude fout, n.l. een te hoog tempo in het begin van de wedstrijd. Na ongeveer tien minuten werden de aanvallen van M.L. iets gevaarlijker en we noteerden goede schoten van de links- en rechtsbuiten spelers. Even later kroop M.L. door het oog van de naald als de Sahata midvoor zich van de stopperende Deibel los maakt en de bal keihard tegen de paal schiet. Vijf minuten later ontsnapt M.L. weer aan een bijna zeker doelpunt, dat echter door hun uitstekende keeper wordt gered. Sahata is nu iets gevaarlijker, doch ook de M.L. uitvallen zijn niet van gevaar ontbloot. Een meesterlijke duik van de Sahata-keeper moest een zeer gevaarlijke aanval tot een corner verwerken. De corner wordt slecht genomen en onderschept.

M.L., die zich intussen heeft losgemaakt van de Sahata druk op haar doel, komt flink opzetten. Voor het doel wordt echter te veel geknoeid, en de kansen worden niet genoeg benut. De uitstekende Sahata verdediging heeft overigens niet al te veel moeite met de vrij zwakke M.L.-aanval. Wel weet deze een doelpunt te scoren, doch dit moet wegens off-side worden geannuleerd. De dreigende regenbui, die reeds geruimen tijd boven de stad hing, barst nu los. Het veld wordt er daardoor niet beter op maar er wordt rustig doorgespeeld. De rust komt spoedig hierna, zonder dat in de stand 0—0 enige verandering is gekomen.

Na de rust — het veld was intussen door de nog steeds onverminderde regen nog gladder geworden — handhaafde Sahata geruime tijd druk op het M.L. doel. Zij mochten echter door hun korte spel niet tot doelpunten komen. De M.L. verdediging wist bovendien wel raad met dit doorzichtige spelletje en ongeveer een half uur voor het einde volgde een buitengewoon goed opgebouwde aan-

In de voetbalwedstrijd om de Juliana-beker op Zaterdag 30 April tussen Sahata en M.L. is met grote vinnigheid gestreden. Hier weet Sahata door de M.L. verdediging heen te breken om daarna een goed gericht schot te lossen. Sahata won de wedstrijd met 1—0.

val van de M.L. Een schitterende kopbal werd op even fraaie wijze door de Sahata-keeper, die evenals zijn collega bij de M.L. een uitstekende partij speelde, gered.

Ongeveer zo voor het einde, toen de stand nog steeds 0—0 was, werd het duidelijk dat het elftal dat nu zou weten te scoren, vrij zeker van de overwinning kon zijn. Het zou echter nog 18 minuten duren voor het zo ver was. In deze 18 minuten werden heel wat goede aanvallen opgebouwd en de beide keepers hadden het druk.

In de 2de minuut voor het einde komt Sahata weer in de aanval. Er ontstaat een schermutseling voor het M.L.-doel, waarbij een der Sahata-spelers zich los weet te maken.

Een keihard schot volgt, dat onhoudbaar voor de keeper in het net verdwijnt. Sahata leidt met 1—0 en hoewel de M.L. wanhopige pogingen in het werk stelt, nog gelijk te maken, mag dit niet gelukken. Sahata, die de overwinning niet cadeau heeft gekregen, heeft dit doelpunt echter verdiend. Het plaatsen, bal-controle en vooral het afnemen van haar verdediging was zeer goed. Dat er niet meer en sneller doelpunten werden gemaakt wijten wij aan het korte spel van haar aanval. De M.L.-verdediging was goed. Bij haar aanval deed het gebrek aan schutters zich sterk gevoelen.

Al met al. Sahata heeft de beker; de wedstrijd zelf was zeer sportief en aantrekkelijk, het publiek kreeg waarvoor zijn geld en de scheidsrechter verdient ten slotte een pluim voor zijn prettige en vrijwel foutloze leiding.

MIL-ELFTAL-REST MEDAN

Zo aantrekkelijk als de wedstrijd M.L. — Sahata verliep, zo onaantrekkelijk was de wedstrijd Mil-elftal — Rest Medan, welke Zondag j.l. werd gespeeld. Van de wedstrijd valt weinig te zeggen. Het overladen programma van de afgelopen 14 dagen zat beide ploegen in de benen en ook meenden we Bacchus' schim over het veld te zien rondwaren.

Toch heeft deze wedstrijd, die eindigde in een 2—1 overwinning voor de Indonesiërs, voor ons iets belangrijks gebracht. Scheidsrechter van Machel, bezondigde zich naar onze mening, afgezien van andere „fouten”, herhaaldelijk aan de buitenspelregel. Toen wij na afloop van de wedstrijd een van de officials daar opmerksaam op maakten werd de volgende uitleg gegeven:

De buitenspelregel is sinds een half jaar in Nederland veranderd en zou een voortvloeijsel zijn van het stopperspel-systeem. Een speler die nu — volgens het nieuwe reglement gerekend — buiten spel staat, doch niet aan het spel deelneemt, begaat geen overtreding, ook niet wanneer de bal voorbij de backs wordt gespeeld. Hiervoor zou dus niet mogen worden gefloten.

Hoewel het geenszins onze bedoeling is aan de woorden van deze official

OP KONINGINNEDAG:

KRIS EN KRAS DOOR SPORTEND MEDAN

Er is tijdens de feestdagen van het afgelopen week-einde weer heel wat op sportgebied te doen geweest. Het was bijna ondoenlijk alle wedstrijden te verslaan, zodat veelal moest worden volstaan met een „snap-shot”. Ook buiten Medan werden bij diverse onderdelen wedstrijden gehouden, doch nadere gegevens hieromtrent ontbreken ons.

Zaterdag, 30 April j.l., waren we o.a. getuige van volleybalwedstrijden, die werden gespeeld door de mannen van het stafkwartier. Deze mannen hebben allen medegewerkt de wedstrijden te doen slagen. Zo snapten we hen enige dagen tevoren bij het aanleggen van een volley-balveld achter hun cantine, die in het fraaie kampeement aan de Durianweg is gelegen. Op dit veld, dat tevens geschikt gemaakt is voor badminton, begon om 9 uur des morgens een tournoi tussen ploegen van de motorpoel, stafwacht, bureaupersoneel en het z.g. overschotje.

Met enthousiasme en vol vuur zijn de wedstrijden gespeeld. Af en toe raakten de gemoederen wel wat al te verhit, maar de ijskoude stroop, die gratis te verkrijgen was, deed wonderen. Verreweg de aantrekkelijkste wedstrijd was die tussen het bureaupersoneel en de motorpoel, welke ploegen nog oude rivalen bleken te zijn.

De ploeg van de motorpoel, die het ditmaal niet kon bolwerken tegen de pennelikkers, werd luide aangemoedigd door de chauffeurs en monteurs langs het lijntje. „Gooi hem in zijn terreinversnelling”. „Zet 'm in zijn achterruit, dan trekt — ie beter”. „Geef hem een p..... gas”, waren daarbij de geijkte uitdrukkingen. Desondanks wisten de bureaucraten de strijd te winnen.

Hierna kwam de stafwacht in het veld tegen het overschotje. Roemloos ging de stafwacht — met commandant — te onder. Overschotje bleef in het veld om de strijd

tegen het bureaupersoneel aan te binden. Hoewel de bureaumensen sterker waren, wist het overschotje toch een grote achterstand in te lopen. Indien zij wat meer geluk had gehad dan hand het er toch niet zo rooskleurig voor de bureaucraten uitgezien. De uitslag van de tweede set, die moest worden gespeeld, was wederom in het voordeel van de pennelikkers, die hiermede beslag legden op de uitgelopen „Marvets”.

Het tweede Medanse onderdeel, dat zijn beste beentje voorzette op sportgebied, was het B-hospitaal, waar men Zaterdag om half negen aan een korfbalwedstrijd tussen een ploeg van „Behos” en de M.L. begon. De wedstrijd, die volgens Europese begrippen over dit spel op laag peil stond, werd gespeeld in een sportieve sfeer. De M.L., die met een zeer aardige ploeg in het veld was gekomen, beschikte over enige goede krachten waaronder dames, die het klappen van het korfbal-zweepje al meer hebben gehoord. De hospitaaldames, van wie enkelen wel controle over de bal hebben, doch totaal zijn gespeend van begrip voor het spel, waren dan ook veel zwakker dan hun gasten. Hoewel het natuurlijk moeilijk te zeggen valt, of de nederlaag die Behos ten slotte te incasseren kreeg, aan het zwakke spel der dames moet worden geweten, mag toch wel gezegd worden, dat de uitslag 4—0 anders had kunnen zijn te meer daar Behos over enkele goede herenkrachten beschikt.

De M.L., die binnen twintig minuten met 2—0 leidde, won, zoals gezegd, de wedstrijd, die een zeer aangenaam sportief verloop had, met 4—0.

In het kader van de feestelijkheden op Koninginnedag werd onder andere een korfbalwedstrijd gespeeld tussen Behos en M.L. De laatsten wonnen door hun superieur spel met 4—0.

te twifelen, komt ons een dergelijke verandering van het reglement vreemd voor. Wij zijn dan ook onmiddellijk begonnen met het doorwerken van twee jaargangen van „Sportief” en van al onze andere sportberichten, die wij steeds zorgvuldig bewaren. Het was ons reeds eerder bekend, dat de Franse voetbalbond een voorstel tot wijziging van de buitenspelregel bij de Fifa had ingediend, doch niet was aangenomen.

Onze jaargangen „sportief” en onze korte berichten hebben ons ook niet veel wijzer gemaakt.

In geen enkel van deze bladen wordt namelijk gewag gemaakt van een verandering van de buitenspelregel als boven omschreven. Wij zijn echter gaarne bereid aan te nemen, dat de fout bij ons ligt, maar we zagen ook de wedstrijd M.L. — Sahata geleid door bondscheidsrechter Bals. Deze scheidsrechter bracht meergenoemde spelregel niet in de praktijk en heeft, voor zover ons bekend, geen enkele maal een buitenspelpositie over het hoofd gezien.

Onze vraag, lezer, is nu deze: wie helpt ons uit de brand? Wie is in staat ons, met officiële reglementen te bewijzen, dat een dergelijke buitenspelregel bestaat? We vragen uw aller medewerking, opdat ons licht in deze duisternis worde verschaft! (Adres: sportredacteur, „Klewang” Tro. Co. Medan).

P. K.

Druk N.V. De Deli Courant